

1998 ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ: ਇਕ ਭਰਵੀਂ ਝਾਤ

1998 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਕਾਇਮ ਰਹੀਆਂ। ਵੱਡੇ ਨਾਟਕ ਮੇਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਨਾਟਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਬਾਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ। ਇਕ ਮੋਟੇ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ 500 ਦੀ ਕਰੀਬ ਨਾਟਕ ਸਮਾਗਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ। ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਤੱਥ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸ ਸਾਲ ਸੱਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜਾਇਜ਼ਾ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਟਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਵਾਜ਼ਬੀਰ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਧਰਮ ਗੁਰੂ', ਅਜਮੇਰ ਔਲਖ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਲੋਹੇ ਦਾ ਪੁੱਤ' ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਰਾਜਸੀ ਵਿਅੰਗ ਨਾਟਕ 'ਲਾਰੇ' ਕਰੋ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖਾਲਸਾ ਸਿਰਜਨਾ ਦੇ 300 ਸਾਲਾ ਜਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਾਟਕ ਵੀ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਾਟਕ 'ਮਸਤਾਨੇ' ਵੀ ਇਸ ਸਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਬੋਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਟਕ ਗਰੁੱਪ ਅਕਸ ਨੇ ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪੱਕੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਟਕ ਗਰੁੱਪ ਚੇਤਨਾ ਮੰਚ ਨੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਚਰਚਿਤ ਨਾਟਕ 'ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਹੋਏ ਮਤਰੇਈ' ਅਤੇ 'ਮਿੱਟੀ ਰੁਦਨ ਕਰੇ' ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾਟਕਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮਾਸਟਰ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਲੱਖਾ ਲਹਿਰੀ, ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਪਵਾਰ, ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਬਰਨਾਲਾ ਵਿਖੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਦੀਵਾਨਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਸ਼ੋਕ ਪੁਰੀ ਦੇ ਬਹੁਰੰਗ ਗਰੁੱਪ, ਨੰਗਲ ਵਿਚ ਫੁਲਵੰਤ ਮਨੋਚਾ, ਮੁੱਲਾਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹਰਕੇਸ ਚੌਧਰੀ ਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਚ ਭੈਣ ਸੁਮਨ ਲਤਾ, ਬਿਆਸ ਵਿਚ ਹੰਸਾ ਸਿੰਘ, ਬੇਗੋਵਾਲ ਵਿਚ ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਟਕ ਗਰੁੱਪ ਅਤੇ ਲੋਹੀਆਂ ਵਿਚ ਚਰਨਜੀਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਨਾਟਕ ਰੈਪਰਟਰੀ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਰਜਨਾਤਮਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧਰਾ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਨਾਟਕ 'ਜੱਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ ਤੋਂ ਕੈਕਸਟਨ ਹਾਲ' ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ। ਹਰਬਖਸ਼ ਲਾਟਾ ਨੇ ਡਾ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਟਕ 'ਬੋਲੋ ਸੋ ਨਿਹਾਲ' ਸਲਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਤ ਨਾਟਕ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਲਿਆਂਦਾ।

ਡਾ. ਸਰਵਾਜ਼ਬੀਰ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਧਰਮ ਗੁਰੂ' ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੀ ਝਾਤ ਦੇ ਨਾਟਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਟਕਕਾਰ ਨੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਰਤਾਰੇ ਉਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕਟਾਖਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ। ਵਾਰਤਾਲਪ ਰਾਹੀਂ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਨਾਟਕੀ ਟੱਕਰ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਸਿਖਰਾਂ ਛੂੰਹਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਨੇ ਨਵੇਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਛੋਹੇ ਹਨ।

ਅਜਮੇਰ ਔਲਖ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਲੋਹੇ ਦਾ ਪੁੱਤ' ਵੀ ਇਸੇ ਨਾਟਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਔਲਖ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਪਾਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਪਾਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਟਕ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰ ਤਕ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਇਨਕਲਾਬੀ ਨੌਜਵਾਨ ਤਕ ਦੇ ਬਰਛਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਫਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਦਾ ਇਕ ਉਚਤਮ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਪਾਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਬੋਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਟਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋੜੇ ਗਏ, ਉਹ ਪਾਸ ਦੇ ਰਚਨਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਪੂਰਾ ਚਾਨਣ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਔਲਖ ਦੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ

'ਡਮਰੂ' ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ। 'ਤੁਰਨਾ ਮਟਕ ਦੇ ਨਾਲ' ਭੀਮ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਕਬਾਜ਼ੀਆ' ਉਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਾਣਾ ਰਨਬੀਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ। ਰਾਣਾ ਰਨਬੀਰ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਨਾਟਕੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਬਣਾਈ ਸੀ। 'ਤੁਰਨਾ ਮਟਕ ਦੇ ਨਾਲ' ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਵੋ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੰਗੀ ਤੁਰਸੀ ਵਿਚ ਜੀਣਾ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਪਰ ਗਰਦਨ ਝੁਕਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ। 'ਗੱਲ ਅਸੂਲ ਦੀ ਹੈ' ਉਸਦਾ ਤਕੀਆ ਕਲਾਮ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਕਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਨਾਟਕ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅੰਸ਼ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਧਰਮਿੰਦਰ ਅੰਕਲ ਨੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਉਤੇ ਇਸ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਜੀਵਿਆ। ਨਾਟਕ 'ਡਮਰੂ' 27 ਮਾਰਚ (ਬੀਏਟਰ ਦਿਵਸ) ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਇਕ ਪਾਤਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਹੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨੱਕੜ ਨਾਟਕ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਕ ਵਿਅੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਗਵਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਮਰੂ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾਟਕ 'ਦਇਆ ਸੰਕਰ ਦੀ ਡਾਇਰੀ' ਟੈਗੋਰ ਥੀਏਟਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਸੁਮਨ ਲਤਾ ਵਲੋਂ 'ਬਦਲਾਓ', ਨਰਿੰਦਰ ਸਾਂਘੀ ਵਲੋਂ 'ਰਿਹਾਈ', ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ 'ਪਹਿੰਦੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ' ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ 'ਪ੍ਰਤਾਪੀ'। ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸੂਚਕ ਹਨ।

ਡਾ. ਆਤਮਜੀਤ ਦੇ ਨਾਟਕ 'ਪ੍ਰਾਪਤੀ' ਜਿਹੜਾ ਮਨਮੋਹਣ ਬਾਵਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਉਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਦੋ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਚੰਗੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਨਾਟਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਲ ਦਮਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੁਸ਼ਤਕਾਂ 'ਸੂਰਜ ਦੇ ਅਤੇ 'ਛਾਂ ਵਿਗੂਣੇ' ਲਈਆਂ ਦੋਨੋਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਚਨਾ ਹਨ। ਡਾ. ਅਮਰ ਦਾ ਬਹੁਚਰਚਿਤ ਨਾਟਕ 'ਕੈਮਲੂਪ ਮੱਛੀਆਂ' ਵੀ ਛਪੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ। ਇਕ ਹੋਰ ਚਰਚ 'ਖਸਮਾਂ' ਵੀ ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੁਹੱਈਆ ਹੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਟਕ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਛੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ। ਉਰਦੂ ਲਿਖੇ ਇਹਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖੇ ਵਿਚ ਅਰਵਿੰਦ ਧਾਲੀਵਾਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਛੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਧਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਦੇ 'ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ 'ਕੋਈ ਨਹੀਂ' ਪੰਜਾਬ ਨਾਟਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਦੇ ਖਿੱਪ ਇਕ ਲੋਕ ਉਠਾਈ ਹੈ। ਸੰਜੀਵਨਸਿੰਘ ਦੀ ਕਿਤ ਉਹਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਟ 'ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ' ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਈਆਂ ਸਕਰਿਪਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਚਨਾ ਹਨ। 'ਕਲ ਮੇਲ' ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਗੋਵਾਲ ਇਕਾਂਗਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ ਇਹ ਲੋਕ ਪੱਖ ਪੇਂਡੂ ਰੰਗ ਮੰਚ ਦੇ ਸ਼ਿਰ ਹੋਣ ਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਲੇਖਕ ਆਪਣੇ ਗ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਾਟਕ ਸਕੇਂ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਲਈ ਤਕਨੀਕ ਦੇ ਖੋਜ ਬਹੁਤ ਸ ਤਰਾਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਉਡਦੀ ਉਡਦੀ ਝਾਤ ਦਾ ਦਸਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਰਗਰਮੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਹਿ ਹੋਰ ਵਿਧਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਦੇ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਣ ਨਾਟਕ ਕਲਾਕਾਰ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਗਿ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਕਲਾ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ

ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਾਟਕ ਦਾ ਰੂਪ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1998 ਵਿਚ ਰਾਜਸੀ ਵਿਅੰਗ ਦੇ ਜਿਸ ਨਾਟਕ ਨੇ ਵੱਡੀ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਲਈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾਟਕ 'ਲਾਰੇ' ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੀਆਂ ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਈ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਉਸ ਵਰਤਾਰੇ ਉਤੇ ਵਿਅੰਗ ਹੈ ਜਿਥੇ ਹੁਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਐਲਾਨ ਉਤੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ, ਜੀਹਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਬੁੱਢੀ ਨੂੰ, ਜੀਹਦੀ ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਤੇ ਹੈ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨੀਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਮਿਲੇਗੀ, ਇਸ ਨਾਟਕ 'ਲਾਰੇ' ਵਿਚ ਵਿਅੰਗ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢਾ ਮਿਲਖੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਹਦੀ ਵਹੂਟੀ ਪੰਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਆਪਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਰੇ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਤਜਰਬੇ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਲ 'ਤੁਰਨਾ ਮਟਕ ਦੇ ਨਾਲ' ਅਤੇ

ਵਿਚ ਅਸੀਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਲੋਂ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਜੁਬਾਨ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੀ ਇਹ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਤ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਤਭਾਸ਼ਾਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਾਟਕੀ ਕਿਰਤਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਘੱਟ ਹੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਮੌਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪੰਜ ਨਾਟਕ ਮੇਲੇ ਹਰ ਸਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਪਲਸ ਮੰਚ ਵਲੋਂ, 25 ਜਨਵਰੀ ਰਾਤ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹਾਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਮੇਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਕੈਡਮੀ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੇਲਾ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਨਾਰਥ ਜ਼ੋਨ ਕਲਚਰਲ ਸੈਂਟਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ। ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲ ਹੋਈਆਂ, ਉਹ ਹਨ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ 'ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਹੋਏ ਮਤਰੇਈ' ਤੇਕ ਕਲਾ ਮੰਚ ਮੁੱਲਾਪੁਰ ਵਲੋਂ 'ਤਮਸ', ਹਰਵਿੰਦਰ ਦੀਵਾਨਾ ਬਰਨਾਲਾ ਵਲੋਂ 'ਪਰਛਾਵੇ' ਹੰਸਾ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ 'ਗੋਮਤੀ',

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੈਂ ਇਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਦੇ ਲਈ ਖਿਆ ਦਾ ਜਾਚਕ ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਸਾ ਵੇਖ ਕੇ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਸੀਸਾ ਵੇਖ ਕੇ ਭਲਾ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ!

ਕਰਮਵੀਰ ਅਨੁਰਾਗੀ (ਕੁਵਰਜ)